

Επίλυση προβλήματος

Δραστηριότητες

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1

**Με ποιον τρόπο οργανώνεται ο λόγος στο απόσπασμα που ακολουθεί;
Για ποιον λόγο, κατά τη γνώμη σου, ο συντάκτης έκανε αυτή την
επιλογή;**

[§1] Για να υπερβεί ο ανθρωπισμός την κρίση του απαιτείται να προβεί σε μια μόνο σωτήρια πρωτοβουλία: να αποποιηθεί τον ατομικισμό. Για να μιλήσουμε με την γλώσσα των ποιητών μας: «Το καίριο στη ζωή αυτή κείται πέραν του ατόμου. Με τη διαφορά ότι, αν δεν ολοκληρωθεί κανείς ως άτομο – κι όλα συνωμοτούν στην εποχή μας γι' αυτό– αδυνατεί να το υπερβεί» (Ελύτης). Ο ανθρωπισμός χρειάζεται, αλλά δεν αρκεί έτσι όπως κατάντησε, δηλαδή σαν ατομικισμός. Απαιτείται ο ανθρωπισμός και περιπτεύει ο ατομικισμός. Είναι επιτακτική ανάγκη των καιρών μας να περάσουμε από την εξατομίκευση του ανθρώπου στον εξανθρωπισμό του ατόμου. Με δυο λόγια, πρέπει να απελευθερώσουμε τον ανθρωπισμό από τον ατομικισμό. Όταν ο άνθρωπος αυτοπεριορίζεται στο άτομο, τότε αυτοχειριάζεται υπαρξιακά. Ο ατομικισμός είναι το καρκίνωμα του ανθρωπισμού.

[§2] Ο ορίζοντας για την αποδέσμευση του ανθρωπισμού από τον ατομικισμό είναι ο κοινωνισμός. Ο ανθρωπισμός χρειάζεται να κοινωνικοποιηθεί, δηλαδή ο άνθρωπος να αντιληφθεί την ύπαρξή του ως συνύπαρξη κι όχι σαν δήθεν αυθύπαρκτη μονάδα αποκομμένη από το περιβάλλον της, όπως δυστυχώς συμβαίνει με το άτομο. Με μια απλή φράση: ο άνθρωπος δεν υπάρχει απλώς, αλλά συνυπάρχει κυρίως.

Μπέγζος, Μ. (2006, Δεκέμβριος). Οι κοινωνισμός
του ανθρωπισμού. *Ευθύνη*, τ. 420.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2

Ποιος είναι, κατά τη γνώμη σου, ο σκοπός για τον οποίο γράφτηκε το απόσπασμα που ακολουθεί; Πώς ο τρόπος με τον οποίο οργανώνεται ο λόγος υπηρετεί τον σκοπό αυτό;

[§1] Η επιδίωξη της συνάντησης της σύγχρονης δημιουργικότητας και των διαμορφωμένων από το δημιουργικό παρελθόν σχημάτων θεατρικών χώρων, που εξυπηρετεί την παραπάνω απαίτηση, θέτει, βέβαια, προβλήματα, αφού τα αρχαία θέατρα και οι άλλοι χώροι θέασης, όπως τα ωδεία, τα στάδια κλπ., είναι πλέον μνημεία, όλα με μικρότερες ή μεγαλύτερες φθορές και καταπονήσεις. Τα περισσότερα μάλιστα σώζονται αποσπασματικά, μέχρι σημείου αδυναμίας αναβίωσης και εξυπηρέτησης της κατά προορισμό λειτουργίας τους.

[§2] Τα προβλήματα αυτά δεν πρέπει, βέβαια, με κανέναν τρόπο να οδηγούν σε αρνητική τοποθέτηση για τη σύγχρονη χρήση των κατάλληλων για τη δραστηριότητα αυτή μνημείων. Η επαφή του κοινού με τα μνημεία, και ιδιαίτερα στην περίπτωση αυτή η βίωση από το ευρύ κοινό σύγχρονων προβληματισμών και καλλιτεχνικών εκφράσεων μέσα από το ιστορικό περιβάλλον, είναι ο καλύτερος και αποτελεσματικότερος τρόπος προσέγγισης και οικείωσης της πολιτισμικής μας κληρονομιάς. Αλλά είναι, παράλληλα, και ο δραστικότερος τρόπος δημιουργίας στην ευρύτερη κοινωνία συνείδησης εκτίμησης και προστασίας των μνημείων μας.

[§3] Η καταγραφή όλων των μνημείων αυτών –των πολύ ή λιγότερο γνωστών, των εντοπισμένων αλλά μη ερευνημένων, αλλά και εκείνων των οποίων γνωρίζουμε ακόμη την ύπαρξη μόνο από αρχαίες μαρτυρίες– με όλα τα δεδομένα τους, δηλαδή την ιστορία τους, τα χαρακτηριστικά τους, την κατάστασή τους και τις δυνατότητες χρήσης ή απλής ανάδειξής τους, θα προσφέρει ένα πολύ σημαντικό εργαλείο στη συστηματικότερη διαχείριση αυτού του πλούτου.

[§4] Η ώσμωση αρχαιολόγων, ανθρώπων του θεάτρου, παραγόντων της τοπικής αυτοδιοίκησης και άλλων διανοητών είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσει ένα πολύ καλό κλίμα για μια κοινή προσπάθεια ισορροπημένης και συνετής προσέγγισης του είδους αυτού των μνημείων.

[§5] Η καλλιέργεια, εξάλλου, με διάφορες εκδηλώσεις στο ευρύτερο κοινό της τάσης αυτής απέναντι στα μνημεία θα αποτελέσει ουσιαστική θετική

συμβολή, αφενός, στην ολοκληρωμένη προστασία τους (ενεργητική προστασία και από το ευρύ κοινό) και, αφετέρου, στη δημιουργική βίωση των αρχαίων χώρων θέασης.

Λαμπρινουδάκης, Β. (2009). Εμείς και οι αρχαίοι χώροι θέασης και ακρόασης. Στο *Διάζωμα, κίνηση πολιτών για την ανάδειξη των αρχαίων θεάτρων*, σσ. 87-90. Αθήνα: Διάζωμα.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 3

Με ποιον τρόπο οργανώνεται ο λόγος στην παράγραφο που ακολουθεί; Για ποιον λόγο, κατά τη γνώμη σου, ο συντάκτης έκανε αυτή την επιλογή;

Η ανατροπή της οικολογικής ισορροπίας απειλεί τη συνέχεια της ζωής στον πλανήτη, καθώς η ανεξέλεγκτη εκπομπή ρύπων, η αποψίλωση των δασών και η υπερεκμετάλλευση των φυσικών πόρων προκαλούν ανεπανόρθωτες ζημιές στα οικοσυστήματα. Για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων, απαιτούνται συντονισμένες δράσεις, όπως η προώθηση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, η αναδάσωση και η θέσπιση αυστηρών περιβαλλοντικών κανονισμών. Η αποτελεσματικότητα αυτών των μέτρων ήδη φαίνεται σε περιοχές όπου εφαρμόζονται, μειώνοντας την ατμοσφαιρική ρύπανση και αναζωογονώντας τη βιοποικιλότητα. Παρά τις δυσκολίες, η υιοθέτηση τέτοιων λύσεων ενισχύει την ελπίδα για έναν βιώσιμο πλανήτη.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

Σχεδιασμός – Δημιουργία: Αγγελάκος Κωνσταντίνος,
Μαγγανά Αναστασία, Πασσάς Ιωάννης, Χριστόπουλος Δημήτριος

Ημερομηνία ανάρτησης: 19/12/2024 **Έκδοση:** v1.0

ΕΡΓΟ / ΠΡΑΞΗ: ΜΗΤΡΩΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΟΠΣ 5190849, ΙΕΠ, ΕΣΠΑ 2021-